

De Missionibus
Misionariarum
& Seminariarum
visitatione.

denis se conformet. Guardianus, vel in ejus
absentia Praefes, temporibus opportunis, aut
quando necessarium judicaverit mittat Missio-
narios binos, & binos, aut in majori numero,
prout animarum necessitati viderint expedire,
consignando eis in partibus Fidelium oppida,
tractus, & terras, in quibus singulis, suas Mis-
siones facere debent; de licentia tamen Ordina-
rii; relinquunt tamen aliquos in Seminario,
qui Communitatis exercitia expleant, & hi aliis
revertentibus, mittantur. Nullus tamen eorum
ultra spatium sex mensium in praemissis
Fidelium Terris extra Seminarium pro qualibet
vice remaneat, & quilibet sub poena expulsionis
a Seminario postquam praedictum tempus in-
sumpserit a Missione cessare debeat, ad Semi-
nariumque revertatur, ut vires spirituales, &
corporales in eo reassumat, ac recuperet, &
alii ad opus ab ipso inceptum, & forsitan non
finitum proseguendum destinari poterunt: Ad
partes vero Infidelium solus Missionum Com-
missarius, si praesens fuerit, operarios necessa-
rios sub forma superius praescripta destinare
valeat, eoque absente, Guardianus de consensu
majoris partis Discretorii idoneos Ministros ire-
cupientes eodem modo transmittere valebit.
Praed. Superiores Generales respective teneantur
per se, vel per suum Commissarium ad hoc
specialiter institutum in singulis triennii praefata
Seminaria visitare, & in singulis visitatio-
nibus inquiratur sigillatim de observantia praemissarum
omnium Constitutionum, & defectus
si qui fuerint, corrigantur, & juxta eorum qualitates
possit Superior ipse Generalis procedere ad
expulsionem Missionariorum, & Guardiani
privationem: Delegatus autem ipse possit tan-
tum Guardianum suspendere, & a hiis nec-
cessariis correctionibus Superiorem Generalem
de majori remedio apponendo monere. Et quia
speramus, quod Dei spirante gratia, per hos
sui verbi Ministros plures Gentilium Populi
ad fidem sint convertendi, quorum Neophitos
in accepta fide conservare, eisque Sacramenta
ministrare necessarium est; ordinatur ut in
convertis Populis aliqui ex praefatis Missionariis
ad praedicta observanda necessarii remaneant,
monito Guardiano Seminarii, & ab eo licentia
obtentam, qui semper ejusdem Guardiani subditi
remanebunt, & ejus correctioni, ut supra sub-
jecti: Manentes autem in Oppidis convertis non
computabuntur in numero assignato Missiona-
riorum Seminarii, sed eorum loco alii in Semi-
nario possint recipi. In cura autem animarum
sic conversarum ad fidem, tamdiu solummodo
poterunt remanere, quoadusque Episcopo ad
quem Terra pertinet, vel in posterum pertine-
bit placuerit Presbyteros Saeculares quibus ani-
marum curam committat destinare. Quandiu
vero praedicti Missionarii in praedicta cura re-
manerint, nihil ex titulo Curatorum, vel do-
ctrinarum possint accipere, sed praesertim ex emen-
dicatis elemosynis, vel ultro oblatis vivere
debeat. Poterunt tamen stabilita nostra fide, &
Curatis Saecularibus inibi manentibus, in Popu-
lis magnis, aut capacibus, de licentia Episcopi,
& praefati Superioris Generalis, Conventus no-
stri Ordinis fundare, in quibus juxta Regulam,
& Statuta ex elemosynis sub regulari disciplina
Fratres vivere possint, & Conventus illi Guar-
diano praefati Seminarii, ad quem pertinet vi-

De erectione
Cenobiorum,
& prohibiti-
one exercendi
missionis alius
facta.

va illa conversio, & cujus sollicitudine obtenta
fuerit, vel Seminarii vicinioris (eligendo a
Missionum Commissario, si conversio ejus cura,
ac diligentia promotam, & adeptam fuerit) in
omnibus, & per omnia praetatum Seminarium,
erunt subiecti, quoad usque ex illis custodia possit
formari, vel aliter in Capitulo Generali de illis
provideri, aut ex illis aliqui, ut licitum erit,
in Missionariorum Seminaria sub his Statutis
crecti fuerint. Quoniam vero cura, & solici-
tudine Missionariorum pertinentium ad praedi-
cta Seminaria spiritualibus necessitatibus Re-
gnorum Hispaniae, licet non Indiarum sufficien-
ter praevideri poterit; ne Sanctum Missionum
opus ex dissimili Missionariorum modo pro-
cedendi deturpetur, nullus nostri Ordinis Fra-
trum, qui extra praedicta Seminaria vivat Mis-
sionarii munus quarumcumque literarum a
nobis, vel praedecessoribus nostris, ac ab aliquo
inferiore, vel in nostro officio successore con-
cessarum, vel concedendarum vigore sub ali-
quo quantumvis specioso colore, aut praetextu
in Hispaniae partibus a tempore quo tria Semi-
naria in illis erecta fuerint, exercere valeat.
In Provinciis autem tam Hispaniae, quam In-
diarum, quae non habuerint Conventum ido-
neum, & pro praefata erectione inconvenien-
tibus insuperabilibus non expositum, fundatio
novi Seminarii, requisitis servandis servatis,
licita erit, arbitrioque Commissarii Missionum
relinquitur, & a nullo nostri Ordinis Fratrum,
sive subdito, sive Superiore, cujuscumque di-
gnitatis sic impediri poterit. Si Seminaria praemissa
in praedictis Hispaniae, & Indiarum parti-
bus erecta, ac erigenda aliquando relaxentur,
& a perfectione, & laudabili fine, ad quem in-
stituuntur notabiliter defecerint, vel Statuta
hic contenta, & alia, quae praesentibus non
sunt contraria, & pro aliis Seminariis tam ere-
ctis, a Sede Apostolica, ut praefertur approba-
ta reperiuntur, non observaverint, seu novum
gubernium, & aliquam ab observantia separa-
tionem a Sede Apostolica, aut a Superioribus
Ordinis petierint, vel per se, aut interpositam
personam obtinere curaverint, vel sponte obla-
tam cum effectu admiserint; Seminaria ejusdem
Provinciis, a quibus Conventus pro illorum
erectione sumpti fuerint, iterum incorporentur,
& Ministri Provincialis regimini, sicut ceteri
ejusdem Provinciae Conventibus indispensabili-
ter subjiiciantur: siquidem sub his tantum con-
ditionibus, & ordinationibus, quas vim illius
indissolubilis obligationis, & contractus, qui
inter Fratres Missionarios, & Fratres Provin-
ciarum, Superiores Seminariorum, & Superio-
res observantiae esse possit habere volumus, &
non sub aliqua alia consideratione praesentem
Seminariorum erectionem permittimus, lau-
damus, & approbamus, ac ab omnibus ad quos
spectat sub poenis praemissis admitti praeci-
piamus.

Quarto. Et quia nos non latet quamplu-
rima absurda, & nimia opinandi sub privilegio
prae-textu, ac operandi licentia quotidie
oriri posse, quae scandala, & relaxationes susci-
tare valent. omnibus nostri Ordinis Missiona-
riis, ac aliis sub nostra directione, seu obedientia
degentibus personis in Domino suademus, &
mandamus, ut doctrinas tutiores, ac probabi-
liores semper doceant, & amplectantur. Ut au-
tem,

De Semina-
riis erigendis,
& supplemen-
dis.

De doctrinis,
consecratione
Statutorum,
horum inter-
prete, & gra-
tias.

tem, quod temporalibus proficit spatiis, spiri-
tualibus quoque amplificetur dictarum Misio-
num augmentis, & ne perpetua firmitate careat,
quod sola nostra auctoritate decernitur, praesentium
tenore nostro hujus Curiae Commissario
Generali paternam benedictionem, & faculta-
tem concedimus, ad hoc ut tanquam Ordinis
nostri honorabile negocium praesens amplectatur,
& earum rerum, quae in his literis continen-
tentur, confirmationem, ac perpetuam valida-
tatem a Sede Apostolica petat, & sollicitare
non desistat, qua obtenta, omnia Seminaria,
tam erecta, quam erigenda juxta nostras literas
gubernari teneantur. Et si aliquod dubium circa
aliquam illarum clausulam aliquando oriatur,
Superior Generalis illarum partium respective,
non vero aliqui Delegatus, de consilio, & as-
sensu tamen majoris partis Discretorii alicujus
Seminarii, tempore Visitationis, & non alio,
nempe aliter valeat providere donec S. Sede con-
sultatur, seu Sacra Congregatio Propagandae
fidei, nunquam tamen in aliquo absque Sedis
Apostolicae auctoritate dispensare poterit, &
tam dictis Missionum Commissariis, quam om-
nibus aliis personis, quae ad harum erectionem,
stabilimentum, & Missionum praefatarum, pro-
motionem, auxilium dederint Seraphici P. N.
Francisci benedictionem impartitur, & si Saeculares
fuerint ultra dictam benedictionem,
eos ad participationem omnium Indulgentiarum,
& operum spiritualium, quae ipsis com-
municare volumus, & nunc pro tunc admittimus,
& pro semper admittis esse, & fore de-
claramus. Datum Romae ex nostro Conventu
S. Mariae de Ara Coeli die 7. Aprilis 1686. -- Fr.
Petrus Marinus Minister Generalis -- Loco &
Sigilli -- De mandato suae R. Paternitatis -- Fr.
Joseph a Leone Secret. General. Ord. -- Praesens
transumptum concordat cum suo originali de
verbo ad verbum. In quorum fidem &c. -- Dat.
Romae hac die 23. Aprilis 1686. -- Fr. Michael
Tonerus Secret. Gener. Curiae -- Loco & Sig.

Confirmatio
Seminariarum
erectionum.

retro Provinciae de Mechoacam, quam in aliis
Hispaniae Provinciis, auctoritate Apostolica
tenore praesentium approbamus, & confirma-
mus, illisque inviolabilis Apostolicae firmitatis
robor adjicimus. Ac facultatem erigendi alia
Collegia, seu Seminaria hujusmodi unam scilicet,
vel duo in qualibet ex Provinciis Ordinis
praedicti, quae in ditionibus dicti Caroli Regis,
tam quae apud Hispaniam, quam apud Philippi-
nas, Mexicanas, Peruanas, ac ceteras Occi-
dentales Indias ipso Carolo Regi subjectas con-
sistunt, eidem Ordini, de Ecclesia Dei, & S. Sede
Apostolica benemerito, auctoritate, & tenore
praedictis, benigne concedimus: Confirmando
supplementum consensuum per dictum Petrum
Marinum Ministrum Generalem, ut exponitur
factum, & interdicendo Superioribus Generali-
bus illarum partium sub poenis in praesentibus
literis contentis, & aliis arbitrio dictae Congre-
gationis Cardinalium reservatis, ne ultra qua-
tuor menses a requisitione per Religiosos ad id
facultatem habentes facta, seu facienda compu-
tandos dictas erectiones protrahere, seu suspen-
dere possint; Salva semper in omnibus supra-
relatis auctoritate ejusdem Congregationis Car-
dinalium ad formam Constitutionis sel. re. Greg.
PP. XV. Praedecessoris nostri. Praeterea Statuta
praesentia pro dictis Collegiis, seu Seminariis,
tam erectis, quam erigendis, ac eorum Fratri-
bus, & Superioribus a praefato Petro Marino
Ministro Generali, ut praefertur condita dicta
auctoritate harum serie confirmamus pariter,
& approbamus, illisque inviolabilis Apostolicae
firmitatis robor adjicimus, salva tamen semper
memorate Congregationis Cardinalium aucto-
ritate ea augendi, seu moderandi quatenus opus
fuerit, & magis in Domino expedire videbitur;
ac quocumque juris, & facti defectus quoad
Collegia praefata jam erecta supplemus.

Concessio
cultus eri-
gendi alia.

Poenae adver-
sus protrahē-
tes, vel sus-
pendentes di-
ctas erectiones

Confirmatio
religiosi Sta-
tutorum.

Claufulae

§. 8. Decernentes easdem praesentes, ac praesentibus
patentes literas semper firmas, validas,
& efficaces existere, & fore, suosque plenarios,
& integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis,
ad quos spectat, & pro tempore quocumque
spectabit in omnibus, & per omnia plenissime
satisfacere, & ab illis respective inviolabiliter ob-
servari; sicque in praemissis per quocumque
judices ordinarios, & Delegatos etiam Caesarum
Palatii Apostolici Auditores, judicari, & defi-
niri debere; ac irritum, & inane si secus super
his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel
ignoranter contigerit attentari.

§. 9. Non obstantibus praemissis, ac Consti-
tutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec-
non Provincialium, & Ordinis praefatorum,
aliisque quibusvis, etiam juramento, confirma-
tione Apostolica, vel quavis firmitate alia ro-
boratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis
quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in con-
trarium praemissorum quomodolibet concessis,
confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, &
singulis illorum tenores praesentibus pro plene,
& sufficienter expressis, ac ad verbum insertis
habentes, illis alias in suo robore permanentis,
ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat
specialiter, & expresse derogamus, ceterisque
contrariis quibuscumque.

§. 10. Volumus autem, ut earumdem praesentium
Literarum transumptis, seu exemplis,
etiam impressis, manu alicujus Notarii publici
sub-

De jurisdictione in Monachos Confessarios Ecclesiarum Scholastica, & Specus Sublacen. vid. Constit. 1676. Nov. 17. P. 1. De prima vero subjectione p'ura extant Benedicti XIII. Const. qua inc. Inscrutabilis ed. 1725.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Lis inter Abbatem Montis Casini & Capitulum Ecclesie Collegiate S. Germani.

Decretum d. Congregationis.

Preces Procuratoris Gen.

Confirmatio relati Decreti.

Alia in causa jurisdictionis, qua inter dilectos filios Abbatem, & Monachos Monasterii Montis Casini Ordinis S. Benedicti ex una, & dilectos, etiam filios Capitulum, & Canonicos Collegiate Ecclesie S. Germani ex altera. Partibus pendebat indecisa, emanavit a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Decretum, tenoris, qui sequitur, vlt. In causa Montis Casini jurisdictionis verten. inter P. Abbatem, Monachos Montis Casini ex una, & Capitulum, & Canonicos Collegiate S. Germani partibus ex altera de, & super dubiis, & controversiis per hanc Sac. Congregationem Eminentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium prepositam, Partibus hinc inde in facto, & iure informantibus sub die 12. Martii 1676. referente Emo Castaldo remisit ad Sacrum Auditorium Rotae pro eius voto. Eadem Sacra Congregatio visis tribus Decisionibus per Sacram Rotam utraque Parte informante coram R. P. D. Albergato editis sub diebus 30. Aprilis 1677., 14. Aprilis 1679., & 27. Januarii 1681., visisque ejusdem Sacrae Rotae voto registrato in calce ultimae Decisionis emanatae omnibus Auditoribus votantibus, reque mature discussa, necnon pluries citato, & intimato Procuratore Capituli, & Canonicorum S. Germani, referente Eminentissimo Casanate in locum Eminentissimi Castaldi absentis subrogato, censuit, & declaravit, Ecclesiam Collegiatam S. Germani esse subjectionem Abbati Montis Casini, eidemque Ecclesie S. Germani, illiusque Capitulo, & Canonicis super praemis Dubiis, & controversiis imponendum fore, & esse perpetuum silentium, prout praesentis Decreti vigore imponit. Romae 14. Novem. 1681. G. Cardinalis Carpinus. B. Panciaticus Secretarius.

§. 1. Cum autem sicut dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Casinen. d. Ordinis nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmiter subsistat Apostolica confirmationis nostrae robore communiri plurimum desideret: Nos ipsius Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Dno possumus, favorabiliter annuere volentes, cumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinatis, Decretum praesentem auctoritate Apostolica tenore praesentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolica firmitatis robor adjicimus; salva tamen semper in praemis auctoritate memoratae Congregationis Cardinalium.

§. 2. Decernentes eadem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in praemis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Pis. die XXII. Mar. MDCLXXXVII. Pontificatus Nostri Anno Undecimo.

CLXXX.

Erigitur Collegium studiorum in Monasterio S. Pauli extra moenia Urbis Monachorum Casinen., & pro eo leges nonnullae conduntur.

Constitutiones eorum Monachorum extant Const. ed. 1680., Novem. 22., P. 5., & quoddam Statutum pro Dieta intermedia Innoc. XII. Constit. ed. 1791., Jul. 28., P. 1.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Inscrutabili divinae sapientiae, atque bonitatis arcanae Catholicae Ecclesiae regimini meritis licet imparibus praesidentes, Sacrarum, etiam ancillantium bonarum literarum studia, per quae depulsa ignorantiae caligine, mentes luce veritatis illustrantur in Ordinibus, & Congregationibus Regularibus, praesertim sub suavi Monasticae vitae jugo Deo famulantibus, uberesque bonorum operum fructus adjuvante Domino proferre jugiter satagentibus libenter excitamus, & promovemus, ac Pastoralis Officii Nostri partes peculiari desuper charitate interponimus, sicut rerum, temporum, & personarum qualitatibus maturae considerationis trutinam perpensis ad Omnipotentis Dei gloriam, Religionis, & Catholicae Fidei Incrementum, & praesidium, ac ipsorum Ordinum, Congregationis decus, & utilitatem, animarumque salutem in Domino expedire arbitramur.

§. 1. Considerantes itaque quantum decoris, & utilitatis Congregationi Casinensi Monachorum Ordinis Sancti Benedicti, cujus egregia constant in Ecclesiam Dei merita, sit perventurum, si in Monasterio S. Pauli prope, & extra moenia hujus Almae Urbis nostrae, ejusdem Congregationis Collegium studiorum, in quo Monachi ipsius Congregationis Philosophiae, & Sac. Theologiae, vel Canonum studiis sedulo naven oporam, opportunis rationibus instituat, jamque provida Superiorum Monasterii, seu Congregationis hujusmodi industria, de iis, quae ad ejusmodi Collegii, ejusque Collegialium, & Lectorum sustentationem, & manutentionem necessaria sunt, sufficienter provisum reperiri: Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine,

Clause.

Dat. 22. Mar. 1687. An. 11.

Exordium.

Commendatur d. Collegium.

Erectio Collegii in Monasterio S. Pauli, & in eisdem S. Callisti.

De Lectoribus.

De Studentibus.

De Examinatoribus.

dine, in praefato Monasterio S. Pauli, & respective in aedibus S. Callisti de eadem Urbe, ubi Monachi d. Monasterii aeterno tempore degere solent, unum Collegium studiorum, in quo decem saltem Monachi professi d. Congregationis Casinensis Theologiae Scholasticae, & Sacrorum Canonum studiis sub idoneis Lectoribus, seu Magistris operam navare, & in illis institui, atque sedulo instrui debeant, tenore praesentium, sine cujusquam praesidio in perpetuum erigimus, & instituimus.

§. 2. Statuentes, & Apostolica auctoritate decernentes, & ordinantes, ut Lectores, seu Magistri in novo Collegio sic erecto, & instituto scientias edocaturi, sex ordine saltem Decanorum dictae Congregationis Casinensis, eligantur, itaque ad id muneris idonei censentur, qui optimis moribus, vitaeque integritate praecipue fulgere noscentur, quique per integrum septennium in alio Monasterio ejusdem Congregationis Scholis, aut in Universitatibus studiorum generalium, Philosophiam, & Scholasticam Theologiam publice professi fuerint. Ne autem illorum electionem, ulla proflus terrena affectio contamineat, iidem Lectores, seu Magistri in Capitulo Generali praefatae Congregationis Casinensis, a cunctis Diffinitoribus per secreta suffragia eligantur, praesertim prius juramento eos eligendi, quos doctiores, aptiores, & praestantiores esse pro sua quisque conscientia in Domino judicaverit. Ipsi vero Lectores, seu Magistri hac forma electi, in Theologiae Scholasticae cursu eas scientias, & scripto, & voce discipulos doceant, quae S. Anselmi Cantuariensis Archiepiscopi, ex S. Benedicti Ordine assumpti, doctrinae adamum hinc cohaerent, sub depositionis, & privationis muneris, aliisque poenis, si secus egerint Superiorum arbitrio intelligendis.

§. 3. Porro Scholasticorum, five studiosorum Collegii hujusmodi numerus omni tempore minor denario non sit, quorum tres tantum, & non plures ex d. Monasterii S. Pauli Profellis, & reliqui septem ex septem ejusdem Congregationis Provinciae assumantur: ita scilicet, ut Provinciarum qualibet, discipulum unum ad idem Collegium, tertio quoque anno mittendi facultatem habeat: qua in re ea lex inviolate servetur, ut Monasterium, ejusque Provinciae majori Professorum numero gaudens, primum Scholasticum, primo triennio ad Collegium hujusmodi mittat, quo elapso, secundi Monasterii Alumnus subrogetur, & sic de aliis successive. Quod si in Monasterio S. Pauli, five in alio cujusvis Provinciae hujusmodi respective Monachi ad praedictas facultates addiscendas idonei non reperiantur, eo aliis ejusdem, vel vicinarum Provinciarum numerosioribus Monasteriis ad Collegium ipsum loco illorum evocentur.

§. 4. Nemo autem ad dictum Collegium admittatur, quem morum probitas, & regularis disciplinae studium non commendat, & qui toti Philosophiae, ac tribus duobus, vel saltem Scholasticae Theologiae tractatibus in aliis praedictae Congregationis Gymnasiis sedulo non vacaverint, ab ipso Collegio arceantur. Ac propterea a Diffinitoribus ejusdem Congregationis in Capitulo Generali tres docti, praesentes, & zelo praediti Examinatores in unaquaque Provincia instituantur qui publice consulturi bono, Scholasticos diligenter interrogent, & propositis eis Theologi-

cis, atque Philosophicis argumentis, serio, & non ad speciem examinent, deque eorumdem aptitudine, doctrina, & ingenio, praesertim juramento in scriptis fidem faciant. Postquam vero sic examinati ad Urbem pervenerint, ab Abbate Monasterii S. Pauli, ac Procuratore Generali Congregationis, & Lectore Collegii hujusmodi pro tempore existentibus denuo interrogentur, & iterato subdantur examini, ac idonei reperti approbentur, excipiantur, & Collegii praemio adscripto declarentur, inhabiles vero inventi, praemissa ad Praesidem dictae Congregationis de eorum insufficientia in scriptis attestazione jurata, cum ejusdem Praesidis consensu, ad professionem suam, five ad alia remittantur, & in Examinatores, qui muneri suodefuerint, tanquam in perituri reos, graviter in proximis com tuis animadvertatur. Quapropter ad Abbatiam Sancti Pauli regendam, ac ad Procuratoriae Generalis officium ii promoveantur, qui imposito sibi muneri satisfecerint, Visitatores autem dictae Congregationis in actu visitationis d. Monasterii S. Pauli, praefatum Collegium visitent, ac de vita, & moribus Scholasticorum diligenter inquirant, & una simul cum praedictis Abbate Monasterii S. Pauli, & Procuratore Generali, eisdem scholasticae examinent, & quos pravis moribus inquinatos, aut scientiis operam non dedisse cognoverint, praehabito Praesidis consensu, extra Collegium eliminent, & ab Urbe abigant, eorumque dimissionem eidem Praesidi, sine mora significent, qui ad praescriptum praesentium Literarum alios Scholasticos ejectionum loco substituendos curabit, ut omni tempore praefixus denarius numerus integer in Collegio hujusmodi perseveret.

§. 5. Porro nulli Lectori ultra sexennium, nullique studentium ultra triennium in dicto Collegio liceat permanere, sed his temporum spatii respective evolutis, novi Lectores, novique Scholastici antiquioribus subrogentur, incipiendo a proximo futuro Capitulo Generali dictae Congregationis, quod tertia Dominica, post Pascha Resurrectionis Dominicae currentis Anni 1687. celebrabitur. Lectores autem, & Scholastici legitime electi, ante praefixum tempus a Collegio praedicto non amoveantur, nisi intervenientibus veris, iustis, atque gravioribus causis, quas Abbas Monasterii Sancti Pauli, & Procurator Generalis praedicti pro tempore existentes, tanquam Sedis Apostolicae delegati cognoverint, & probaverint, & de quibus praemisso in scriptis juramento Praesidem dictae Congregationis certiore faciant, quicum Visitatorum Provinciae Romanae, Abbatis Monasterii Sancti Pauli, & Procuratoris Generalis praefatorum, vel majoris partis eorum consensu, amovendos amoveant, aliosque in amotorum locum, servato quoad Scholasticos Monasteriorum ordine supradicto, ac praemisso semper duplici eorumdem examine, sicut praemittitur statuto, in Collegium juducant. Quod si contingat Lectores intermedio tempore iustis, & gravioribus id exigentibus causis amoveri, & Collegio privari, Praeses cum supradictorum, vel majoris partis eorumdem consensu, de aliis Lectoribus provideat, usque ad futuram Dietam, si proxime fuerit celebranda, in qua nova Lectorum hujusmodi electio, vel confirmetur, vel reprobetur, donec in Capitulo Generali Congregationis.

De amotione Lectoris, & Studentis.

subscriptis, & sigillo persone in Ecclesiastica dignitate constituta munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in iudicio, quam extra illud habeatur, que ipsi presentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XVI. Oct. MDCLXXXVI. Pontificatus Nostri Anno Undecimo.

CLXXVII.

Conceditur, ut Indulgentia plenaria perpetua, Ecclesiis Ord. S. Francisci de Observantia, & Reformatorum die 2. Augusti concessa applicari possit per modum suffragii.

Decr. 22. Jan. 1697. An. 11.

Hæc Indulgentia concessa fuit a Greg. XV. Constit. ed. 1622. Jul. 5. De aliis vero hujus Ord. Indulgentiis vid. Constit. ed. 1686. Sept. 5. P. 10., & Innoc. XII. Constit. ed. 1691. Decem. 24. P. 1.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prædicta Indulgentia a Greg. XV. concessa fuit Visitantibus dd. Ecclesiis.

Lias fel. rec. Gregorius PP. XV. Prædecessor noster omnibus, & singulis utriusque sexus Christianidelibus vere poenitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia, & Reformatorum Minorum, ubique existent. die secunda Mensis Augusti a primis Vesperis usque ad occasum Solis diei hujusmodi annis singulis devote visitavissent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effudissent, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concessit, & alias prout in ipsius Gregorii Prædecessoris literis desuper in simili forma brevis die IV. Julii 1622. expeditis, quas perpetuis futuris temporibus valere voluit uberius continetur.

Præces Procuratoris Gen.

§. 1. Cum autem sicut dilectus filius moderatus Procurator Generalis dicti Ordinis Nobis nuper exponi fecit, Indulgentiam plenariam, & peccatorum remissionem per d. Gregorium, Prædecessorem nuper concessam, etiam animabus Christianidelium defunctorum per modum suffragii applicari posse summopere desideret: Nos piis ejusdem Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, auctoritate nobis a Domino tradita, & concessa consisi, Indulgentiam Plenariam, & peccatorum remissionem Christianidelibus præfatis supradictas Ecclesias Fratrum Ordinis S. Francisci de Observantia, & Reformatorum dicta die 2. Mensis Augusti, ut supra visitantibus, & præmissa peragentibus concessam, etiam Christianidelium animabus, que Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint per modum suffragii applicari posse, etiam perpetuo concedimus, & indulgemus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Concessio applicacionis d. Indulgentiæ.

§. 2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo persone in Ecclesiastica digni-

Clausula.

tate constituta munitis eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, que presentibus ipsi haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die XXII. Jan. MDCLXXXVII. Pontificatus nostri Anno Undecimo.

CLXXVIII.

Confirmatur Decretum Congregationis particularis super nonnullis dubiis circa Constitutiones Monachorum Congregationis Bavaricæ, quo etiam extenditur auctoritas Nuncii Helveticorum.

Dat. 21. Mar. 1681. An. 11.

Constitutiones hujus Congr. extant Const. ed. 1686., Feb. 6., P. 10. aliud vero Decretum Congr. Regul. super electione Abbatum Constitut. ed. 1686., Febr. 9., P. 10.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper a particulari Congregatione nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Nostri S. R. E. Cardinalibus, super negociis Congregationis Bavaricæ Monachorum Ordinis S. Benedicti a Nobis deputata, emanavit super quibusdam dubiis pro parte Superiorum, & Monachorum Congregationis hujusmodi propositis Decretum tenoris, qui sequitur videlicet.

Species facti.

§. 1. Cum super Constitutionibus Congregationis Bavaricæ a Sanctissimo D. Nostro nuper approbatis, pro parte Superiorum, & Monachorum ejusdem Congregationis, excitata fuerint infra scripta dubia, que decerni, & declarari postulavit ab eadem particulari Congregatione Eminentium S. R. E. Cardinalium a Sanctitate Sua specialiter deputata, videlicet. Primo. An Abbates electi ad Abbatis, & Monasteria in Libris Camere non descripta, teneantur petere ab Episcopis, in quorum Diocesis sita sunt dicta Monasteria, non solum confirmationem, sed etiam benedictionem, cum in Literis Apostolicis fiat tantum mentio de confirmatione, licet resolutio hujus Sacre Congregationis sub die 14. Maji 1682. loquatur de confirmatione, seu benedictione. Secundo. An Diocesani teneantur mittere Commissarium ad interessendum electioni ne sub prætextu ignote qualitatibus electi, denegare valeant confirmationem, & an tali casu, Diocesano renuente confirmare electum, liceat recurrere, sive ad Sanctam Sedem, sive ad Nuncium Helveticorum. Tertio. Ad quem spectet confirmare, & benedicere prædictos Abbates, Sede Episcopali vacante, aut administrante Ecclesiam Delegato Apostolico. Quarto. An Congregatio hujusmodi supponenda sit in totum Jurisdictioni Nuncii Helvetici, qui alium veluti Privilegiorum Conservatorem, substituere possit, cum facultatibus eidem a Nuncio præfato committendis. Quinto. An renuentebus Monachis Monasterii Superioris Quercus, vulgo Oberaltaich, remanere in Congregatione, non obstante proprio consensu, ab initio præstito, deputanda sit persona idonea, que assistendo visitationi de præfato Monasterio faciendæ, possit renuentes Monachos illinc removere, & in aliis sibi benevisis Monasteriis collocare. Sexto.

Decretum d. Congreg.

Dubia circa Confirmationes.

§. 2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo persone in Ecclesiastica digni-

An

An Monasterio alias dictæ Congregationi legitime unito, liceat ab eadem recedere. Septimo. An liceat Cononicis Ratisbon. dismembrare Parochiales, mensis Abbatibus unitas. Octavo. An recusante Vicario Capitulari ejusdem Ecclesiæ Ratisbonen. publicare Indulgentias a Sanctissimo Domino nostro concessas, ab alio peti possit publicatio, & a quo? Nono. An admittenda sit forma juramenti, in manibus Augustani Episcopi emissi, a novo Abbate S. Montis Anderceris? Decimo. Stante Congregationis exemptione, ad quem spectet Capituli directio, & quomodo in electione procedendum? Eadem Sacra Congregatio ad proposita dubia, ut infra respondit, videlicet. Ad primum. Benedictionem, Abbatum reservandam Episcopo, in cujus Diocesi Abbatis, non tamen in Libris Camere descripta, reperitur, tanquam Delegato Sedis Apostolicæ, & ejusdem Sedis auctoritate impartendam, ipsoque renuente, peti posse a quocumque Episcopo communionem Sedis Apostolicæ habente, eodem jure delegato, servata semper forma præscripta a Cæremoniali in Benedictione Abbatum, faciendæ auctoritate Sedis Apostolicæ. Ad secundum. posse Ordinarium, in cujus Diocesi Abbatis reperitur, mittere unum, tantum Commissarium ad interveniendum electioni, secutaque electione, transmittendum illius instrumentum ad eundem Episcopum, ipsoque renuente intra trimestre confirmare, posse Eligentes recurrere ad Nuncium Helveticorum, eique proinde tribuendam facultatem confirmandi auctoritate Apostolica Abbates electos, ad Monasteria in Libris Camere descripta. Ad Tertium. quoad Monasteria prius subjecta Ordinariæ Jurisdictioni confirmationem Sede vacante, seu dato Administratore per Sedem Apostolicam, spectare ad Nuncium. Ad Quartum. posse Helveticorum Nuncium in Congregatione exercere per se, vel per alium, ab ipso deputandum eandem facultatem, quam habet intra limites sue Nunciaturæ. Ad Quintum. Providendum a Nuncio Helveticorum. Ad Sextum. Provisum per Constitutiones. Ad Septimum. Transmittendam ad Sacram Congregationem Informationem super statu, & qualitate singularum Parochialium. Ad Octavum. Recurrendum ad Nuncium. Ad Nonum. Non sustineri formam juramenti, nec deberi Episcopo, nisi reverentiam, non autem fidelitatem, & servandam formam Cæremonialis. Ad Decimum. Mortuo Abbate per Priorem notificandam Præfidi vacationem, atque per eundem Præfidentem assignandum, & determinandum tempus, & diem electionis faciendæ, convocatisque statuta die Monachis vocem habentibus, Præfidentem, sine tamen voto, eoque impedito, primum Visitatorem, & deinceps in casu impedimenti primi, secundum, & successivè antiquiorem Abbatem non impeditum, Capitulo præsidere debere. Per Electores verò procedendum ad electionem Abbatis per secreta suffragia, eumque, in quem concurrat major pars votorum, scilicet ultra medietatem Eligentium, itaut unus supra medietatem sufficiat, habendum pro legitime electo, & electionem legitimum pronuntiandam. Quod si intra tempus trimestris vocales ad electionem non deveniant, vel post trina scrutinia in nullo major pars votorum convenerit, tali casu electionem intelligi

Resolutiones Congreg.

debere devolutam ad solum Præfidentem Romæ 14. Januarii 1687. G. Cardinalis Carpineus. Loco * Sigilli E. Panciatici Secretarius.

Præces Præfidi, & Abbatum.

§. 2. Cum autem, sicut dilecti filii Cælestinus Præfex, & alii Abbates dictæ Congregationis Bavaricæ Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi, Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ confirmationis nostre patrocinio communiri, plurimum desiderant; Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodate existunt, ac effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinatis, Decretum præinsertum, ac omnia, & singula in eo contenta, & expressa auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatio relati Decreti.

§. 3. Decernentes easdem præfatas Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus, Apostolicis, necnon quatenus opus sit, d. Congregationis Bavaricæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo persone in Ecclesiastica dignitate constituta munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in iudicio, quam extra illud habeatur, que presentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Pisc. die XXI. Mart. MDCLXXXVII. Pontificatus Nostri Anno Undecimo.

Dat. 21. Mar. 1681. An. 11.

CLXXIX.

Confirmatur Decretum Congreg. Episc., & Reg. super subjectione Collegiæ S. Germani Ecclesiæ Abbatiali Montis Casini.

De

gregationis prefata, tunc proximo futuro, a Diffinitoribus, prefato prius Juramento, ut supra per secreta suffragia ea omnia, quae interea gesta fuerint, confirmantur, vel recidantur. Eodemque modo pariter, ac lege in casu mortis, vel diutinae aegritudinis, sive Lectorum, sive Scholasticorum incidentibus Collegii necessitatibus usque ad Dietam, sive Capitulum Generale pro interim consulatur.

De regulari disciplina, & exercitiis Theologicis.

§.6. Scholastici autem predicti omnes, & singuli adinstar reliquorum Monachorum in prefato Monasterio Sancti Pauli degentium regulari observantia incumbant, mentali orationi, certis horis per Constitutiones statutis omnino vacare fatagant. Chorum non omittant, Missarum oneribus, qui Sacerdotio initiati fuerint, satisfaciant, ceterasque monasticas Leges inviolate custodiant, ut tamen omni distractione semota scientiis adipsicendis insistere valeant, eos aliis occupationibus, & praesertim oeconomicis curis nemo audeat implicare. Ipsi quoque Scholastici, dum in prefato Monasterio Sancti Pauli commorabuntur, praeter quotidianas lectiones, & repetitiones, singulis ebdomadis, semel per ordinem theses disputandas proponant, atque adversus arguentes ea, qua Monachos Ordinis Sancti Benedicti decet modestia, & religiofitate defendant, & obiecta dissolvant. Quibus literariis exercitationibus, Abbas Monasterii Sancti Pauli omnino, totisque ejusdem Monasterii Conventus semper interfint; quocirca, ut hujusmodi Scholasticae concertationes studentium profectum juvent, & non ad inanem pompam excitentur, dictus Abbas hyemali tempore in prefato Monasterio habitet, ut ejus praesentia, auctoritate, & vigilantia regularis observantia non tepescat, & Scholasticorum studia ad scientiarum amorem inflammentur. Dum vero Sancti Callisti aedes praedictas incolent, confectas lectiones, & repetitiones neququam intermittant, & insuper sigillatim theses in utraque facultate typis impressas publice tueantur, quae omnia, ut alacrius, facilius, & commodius exequi valeant, tum Lectores, tum Scholastici ab accessu ad Monasterium Sancti Pauli, festivis diebus exceptis eximantur, praedicti vero Abbaes, & Procurator Generalis, eosdem Lectores peculiari beneficentia, & specialibus charitatis Officiis prosequantur, ipsique Lectores sexennio in prefato Collegio laudabiliter expleto, a Religione debitum honoribus decorentur.

De victu, & vestitu, aliisque necessariis.

§.7. Ceterum Magistris, & Scholasticis praedictis omnibus, & singulis victus, & vestitus, medicinalia, & alia ad vitam necessaria Monachorum Cassinensium more, & dicti Monasterii Sancti Pauli consuetudine servatis; ab eodem Monasterio cum omni benignitate praebentur, ut autem Monasterium ipsum horum causa nulli subiaceat incommodo, nec magis gravetur, cum de praesenti Lector, & sex Scholastici ab eodem ex suis proventibus sustententur; pro alio Lectore, aliisque Scholasticis addendis usque ad praescriptum numerum denarium, Procurator Generalis dictae Congregationis, eidem Monasterio, cum effectu, sine mora singulis annis persolvat scuta sexcenta monetae, quae cum dicta Congregatio interfusaria debiti sexaginta millium quo in Monte novennali nuncupato obstringebatur dimini, & ad minorem quantitatem reduci nuper obtinuerit, ex ea summa, quae per

diminutionem, sive reductionem hujusmodi facta est compendii, praestanda erunt, cui solutioni, si ulius Procurator Generalis pro tempore existens satisfacere neglexerit, vel temere renuerit ipso facto, seclusa omni excusatione, nulloque favente colore, officio, dignitate Abbatiali, ac voce activa, & passiva in perpetuum privatus intelligatur, statimque a Praeside dictae Congregationis ab officio, gradu, & dignitate depositus, & privatus declaretur, potestate ad eisdem gradus, & dignitates iterum illum assumendi, vel rehabilitandi (Sede Apostolica inconsulta) cunctis penitus interdicta: quod si Praeses negligentiae, vel conniventiae in his exequendis reus extiterit, in eisdem poenas se ipso facto noverit incurrisse. Pecuniae vero in accessu ad Collegium, & recessu ab illo, ac in Conclusionibus quolibet anno imprimendis, expendenda a Monasterii professionis eorum Lectorum, & Scholasticorum respective subministrantur.

§.8. Liceat autem Abbatibus, & aliis praefata Congregationis Cassinensis Monasteria respective regentibus, necnon aliis Abbatibus, vel Superioribus aliarum Congregationum, Monachorum nigrorum tantum sub S. Benedicti Regula militantium, supra praescriptum decem Scholarium numerum, praehabito in scriptis Praesidis dictae Congregationis Cassinensis, ac Abbatibus Monasterii Sancti Pauli, & Procuratoris Generalis praefatorum consensu, alios Monachos Monasteriorum quibus praesint, Alumnos ad Collegium praedictum mittere, per soluta quotannis dicto Monasterio Sancti Pauli, pro eorumdem sustentatione, aliisque necessariis convenienti pecuniae summa, qui supra numerum mittendi, eisdem Collegii leges, statuta, & consuetudines, quibus ceteri Scholastici obnoxii sunt, servare omnino teneantur.

De Supraannuerariis.

§.9. Quia vero ad praemissa omnia profus exequenda potissimum obstringuntur, & valde conferre possunt ipsimet Religionis Superiores, idcirco statuimus pariter, & ordinamus, ut in quolibet memorata Congregationis Cassinensis Capitulo Generali, post Diffinitorum electionem, prima die, posthabito omni alio quantumvis graviore negotio, Diffinitores ipsi diligenter, & serio inquireant, an de iis, quae in praesentibus literis continentur aliquid omisum, innovatum, aut a quoquam fuerit contrarium, seu aliter dispositum, quod si haec omnia, & singula non ad unguem servata, & his nostris Apostolicis iussionibus non plene obtemperatum animadverterint, statim emendanda emendent, & corrigenda corrigant, ac omnia ad formam earumdem praesentium literarum in integrum restituant, & a transgressoribus, violatoribus, & negligentibus pro culparum gravitate poenas sumant. Si autem Diffinitores praedicti in praemissis exequendis desides, remillique existerint omnia Capituli Generalis acta, promotiones, electiones, provisiones, designationes, & Decreta ipso facto nulla, inania, & invalida fore, harum serie decernimus, & declaramus, & praeterea Abbas Monasterii Sancti Pauli, Procurator Generalis pro tempore existentes praedicti, in earumdem literarum nostrarum omnimodam executionem minime intendentes, in poenas privationis gradus, dignitatis, & officiorum, ac vocis activae, & passivae ipso facto se incurrisse noverint, super quibus, non nisi a Sede Apostolica

De praedictorum omnium executione.

stolica praefata dispensari possit. Denique ut nemo praemissorum ignorantiam valeat allegare, dilecto filio Andreae Deodato a Neapoli per praesentes committimus, & mandamus, ut eisdem praesentes literas omni cura, & sollicitudine, dilectis pariter filiis Praesidi, Visitatoribus, omnibusque Abbatibus praefata Congregationis Cassinensis notificare procuret, ipseque Andreas Deodatus, qui de praesenti Procurator Generalis ejusdem Congregationis existit, praemissorum omnium, & singulorum executioni accurate, atque diligenter invigilet, ac de omnibus Nos & hanc Sanctam Sedem quamprimum reddat certiores.

Clau. sube.

§.10. Decernentes ipsas praesentes literas, & in eis contenta quaecumque, etiam ex eo, quod Superiores, & Monachi Congregationis Cassinensis, & Monasterii Sancti Pauli praefatorum, aliive quilibet in praemissis interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes cujuscumque gradus, ordinis, praeminentiae, vel dignitatis, aut alias specifica, & individua mentione, & expressione digni illis non conferant, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causa propter quas praesentes emanant sufficienter adducta, verificata, & justificata fuerint, aut ex alia qualibet etiam quantumvis juridica, pia, & privilegiata causa, colore, praetextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimae, & totalis laesionis nullo nunquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut interesse habentium consensus, aliive quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & incogitabili, individuaque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, ad terminos Juris reduci, seu in controversiam vocari, aut adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiae remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis inviolabiliter, & inconcussè observari, & adimpleri: Sicque, & non aliter in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales etiam de Latere Legatos, aliisque quolibet quacumque praeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.11. Non obstantibus praemissis, ac quatenus opus sit felicis recordationis Pauli Secundi, & aliorum Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum de rebus Ecclesiae non alienandis, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Congregationis Cassinensis, & Monasterii Sancti Pauli praefatorum, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, styli, usibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis etiam Congregationi, & Monasterio praefatis, illorumque Superioribus, & aliis personis quibuslibet, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, & quantumcumque vicibus, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specificationibus, & individualibus, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & infererentur praesentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac plenissime, & amplissime derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.12. Volumus autem, ut earumdem praesentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio, quam extra illud habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die XXII. Martii MDCLXXXVII. Pontificatus nostri Anno Undecimo.

C LXXXI.

Erigitur in Congregationem Confraternitas Beathemitarum in Indiis Occidentalibus, ejus novae Constitutiones confirmantur, & privilegia, exemptiones, ac indulgentiae ei conceduntur.

Dat. 26. Mar. 1687. An. 11.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ecclesiae Catholicae per universum Terrarum Orbem diffuse regimini, meritis licet imparibus per ineffabilem divinae sapientiae, atque bonitatis abundantiam praesidentes, ad ea per quae pietatis, & Christianae charitatis opera ubique locorum praesertim ad Infirmorum, & Convalescentium subventionem, & utilitatem provide, prudenterque ordinantur propensis studiis intendimus, & Christifidelium in id ipsum laudabiliter, & fructuose incumbentium Confraternitatibus in vicibus paternae gerentes charitatis, felici illarum statui, & prosperae in via.

Exordium.

mandatorum Domini directioni, libenter providemus, illisque, & personas in eis Domino famulantes opportunis favoribus, & gratis profsequimur, sicut rerum, locorum, temporum, & personarum qualitatibus mature consideratis, ad Dei Omnipotentis gloriam, & animarum salutem, ac piorum operum incrementum, Populique Christiani edificationem, & consolationem specialem conspicimus in Domino salubriter expedire. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Rodericus a Cruce Procurator Generalis Confraternitatis Confratrum Bethlemitarum nuncupatorum in Hospitalibus Pauperum Convalescentium in Indiis Occidentalibus canonice (ut asseritur) erecta, quod dicta Confraternitas in eisdem Indiis initium habuit, a quondam Petro Betancur a Sancto Iosepho, qui primam Domum, & Hospitalis ipsius Confraternitatis in Civitate Guatimala pro Pauperum Convalescentium cura, aliisque pietatis, & Christianae charitatis operibus anno 1653. edificare coepit, subinde cum aliud simile Hospitalis anno 1671. in Civitate Liman. fundatum fuisset, Constitutiones pro praefata Confraternitatis gubernio iuxta tunc existentem illius statum factae anno 1674. per Sedem Apostolicam confirmatae fuerunt. Porro aucto ejusmodi Hospitalium numero, usque ad undecim, & in promptu existente multorum aliorum fundacione, pro felici, prosperaque ejusdem Confraternitatis regimine, & gubernio formatae fuerunt nova Constitutiones, praesenti illius statui convenientes, tenoris, qui sequitur videlicet.

CAPUT PRIMUM.

De Confraternitatis Instituto.

§.1. Finis societatis est strenue admodum incumbere in exercitium operum charitatis, & misericordiae, tam spiritualium, quam corporalium erga omne genus personarum, praesertim erga Aegros convalescentes, procurando quam maxime Animarum tum propriarum, tum proximorum nostrorum salutem per omnium virtutum usum, & vitae probatae exemplar, adeo ut hi, qui ad nostra Hospitalia venerint corporis salutem recuperaturi in Anima quoque salute egrediantur meliores effecti.

§.2. Omnes subditi esse debent Praefecto Generali, & in humiliter subiectione suis Superioribus peculiaribus.

CAPUT SECUNDUM.

De Recipiendis ad Confraternitatem.

§.1. Quia multitudo confusionem parere solet, ac etiam relaxationem, conveniens erit, ut non adsit in nostris Hospitalibus major Fratrum numerus, quam quos exigit necessitas, non erit tamen duodenario inferior, & si opus erit numerum augere, fieri poterit, id de licentia Praefecti Generalis, & Assistentium Generalium.

§.2. Omnes, qui apti fuerint Medicinae, & Chirurgiae artibus, illas addiscant ex Praefecti Generalis, & Assistentium permissione.

§.3. Admittendi etate, & viribus pollere debent ad ministeria, quibus initiantur, convenientibus, ab omni originis, & infamiae labe,

imo & ejus suspicione immunes, ocellibus, corpore sani, nec ullo modo aere alieno, aut aliis oneribus gravati, quae molestiae, seu impediementi esse possint, nec qui ullius Religionis, seu Congregationis habitum habuerint.

§.4. Peractis probationibus, & experimentis etiam spiritus, quo ducuntur, prout convenire visum fuerit, cum fuerint ex sententia Fratris Praefecti, & Assistentium approbati, & in habitu seculari manserint per aliquot septimanas, humilibus Domus exercitiis se applicando, hoc tempore Generalem omnium suorum peccatorum facient confessionem, ac quas profiteri debent regulis instruantur, adimpletisque istis obligationibus, completo decimo sexto etatis anno habitum eis dabit Frater Praefectus de Praefecti Generalis, seu illius, qui, ut infra dicitur, vices tenebit ejusdem Praefecti Generalis, & Assistentium licentia, ac elapso probationis, & Novitiatu anno, ac de ejusdem Praefecti Generalis, seu Tenentis ejus vices, & Assistentium licentia, dummodo Professionem emissuri sciant legere, & scribere, & non alias professionem emittent in manibus Fratris Praefecti vota Obedientiae, Paupertatis, & Castitatis, ac Hospitalitatis vivendo, cujus posterioris voti obligatio extendatur ad inserviendum Pauperibus infirmis, etiam si sint infideles, & aliqua contagiosa aegritudine affecti, & successive fiet aliud votum perseverandi perpetuo in nostra societate Bethlemitica, infirmisque serviendi.

§.5. Adeste debet unus Novitiorum Magister nominatus a Praefecto Generali, & Assistentibus in Hospitalibus, quae pro Novitiatu destinabunt ipse Praefectus Generalis, & Assistentes, in id accurate incumbendo, ut Magister sit ex insignioribus virtute, & prudentia, & qui saltem semel Praefectus fuerit alicuius ex nostris Hospitalibus, & casu quo idem Novitiorum Magister modo, & forma, de qua supra destinatus decedat, vel alio impediemento detineatur, praeelegi in casu impediementi provisionaliter debeat a Praefecto Domus, in qua contingat tale impediementum alias sufficienti doctrina, & moribus praeditus; in casu vero obitus praefigi debeat alius ab eodem Praefecto Domus, qui hujusmodi munus exerceat, donec sequatur approbatio Praefecti Generalis, & Assistentium, eaque sequuta evadat verus Magister Novitiorum, alias subintrabit ille, quem Praefectus Generalis, & Assistentes nominare censuerint in Magistrum Novitiorum.

§.6. Inquisitiones de admittendo fient coram Fratre Praefecto cum ejus Secretario, Assistente etiam Novitiorum Magistro.

§.7. Non potest admitti in Societatem ullus qui sit in Ordine Sacro constitutus, nec Cappellani, nec ullo alio titulo, neque ullus Frater ex hucusque admittis, & in posterum admittendis ordinari, quia statui Sacerdotali non conveniunt manualia ministeria, in quibus exercere se debent Fratres; Et si quis ordinem susceperit ipso susceptionis facto remaneat exclusus, & Societatis habitu privatus, ac a votis absolutus, nec in Domo stare possit, etiam si sit in alio habitu. Iis vero, qui jam reperiuntur in Ordine Sacerdotali permittatur in Societate permanere, praesensque dispositio respiciat tantum futurum, non obstantibus dispositis in contrarium in veteribus Constitutionibus a Sancta Sede confirmatis.

CAPUT

CAPUT TERTIUM.

De Habitu interiori, ac exteriori, ac Cubiculis.

§.1. Habitus uniformis esse debet in omnibus Fratribus, usque ex quo appareat interna humilitas, & rerum mundanarum contemptus, & sit symbolum, quo vere pauperes, & poenitentes esse dignoscantur.

§.2. Habitus exterior erit ex panno rudi, & eoloris, ut dicunt *buriel*, nimirum ex lana quae dicitur de *Sawonte leucophaea*, forma sit adinstar Togae talaris, cingulo corei nigri ad duorum digitorum latitudinem restricta, cucullus una, tertia, ut ajunt, altus extremitate in aliquod acumen desinente, & dicta Toga quatuordecim palmos habeat in circuitu, & unam tertiam in manica, clamys ejusdem generis, duabus tertiis brevior Toga, pilcus leucophaeus ex lana rudi, & cum limbo grandi circuitus decem digitorum subtus corio tenui nigro inductus, & cum duobus funiculis pendulis, nudis Tibiis, & pedibus cum solis crepidis, quas Vulgo nominant *Ramplonas*, rudibus, & crassis, ac latis soleis, adeo ut habitus paupertatis, & ruditati respondeant, super latus sinistrum Chlamydis gestabitur in lamina ad instar scuti depicta Jesu Christi Summi boni nostri Nativitas.

§.3. Vestis interior convenire debet in paupertate cum exteriori quaesito in illa nitore, qui optime potest convenire cum paupertate, idcirco nemini concedatur induere lincum indusium nisi in gravi necessitate, qua qui urgebantur, illud ferre poterunt, quo duraverit infirmitas cum Fratris Praefecti licentia: Licitum erit gestare Tunicam multatam rudem, & panniculos superos nec ulli concedatur radere, nec tondere barbam quantum ad illam, quae solita est Eremitis conformabitur.

§.4. Debent omnes unico vestitu contenti esse, & quia necesse erit illum mutare, erit in Hospitali locus pro Pannaria designatus omni genere Vestituum, quibus Fratres nostri indigere possunt instructus, quibus cum charitate, & diligentia illis providebitur singulis quindecim diebus, aut etiam ante si opus fuerit.

§.5. Exteriori vestitus paupertati consonare debet interior Cubiculorum, seu Cellarum, paupertas, in his permitti non debent laminae, nec arcuae, nec alia supellex exquisita, & superflua, neque profani ornatus, qui summam dedecent paupertatem, quam observare debent nostri Fratres, & ad evitandum quantum fieri potest, ne illa imminuatur, Praefectus Generalis, Assistentes, & Praefecti id satagent, ut eorum cubicula exemplo sint, quo alii addiscant humilitatem, & paupertatem, quas debent in suis observare; & ut illa facilius recognoscere possit Superior, carebunt clavibus, & seris Januae: adeo ut lectus ex ligno cum duabus dumtaxat lodicibus, quae illum cooperiant: Unum pulvinar pannaeum: Una Crux ex ligno rudi: Aquae lustralis vasculum: Scabellum, & mensula cum capsula absque clavi, ubi asserventur poenitentiae Instrumenta: Liber de contemptu Mundi, aut alius spiritualis: Et quia incongruum foret, ut qui veniunt omnibus inservire; haberent qui eis inservirent, nemo poterit famulam habere peculiariter.

§.6. Poterunt admitti in Donatos horum aliqui, qui ex quopiam iusto impediemento exclu-

dantur, ne sint Fratres cucullati, qui nostrum habitum induent absque cucullo, & poterit Praefectus Generalis una cum Assistentibus permittere, seu licentiam concedere, ut ipsorum aliqui profiteantur eadem vota, quae profiteri debent Fratres ut majus meritum, & perseverantiam hoc modo possint obtinere.

CAPUT QUARTUM.

De Exercitiis Spiritualibus cujuslibet diei.

§.1. Habebunt Fratres quotidie horam unam Orationis mentalis a quinta ad sextam matutinam, convenientes omnes ad Campanae sonum cum Fratre Praefecto, cum quo protinus post orationem ibunt omnes ad verendum, vasa promendum, & valetudinaria poliendum, & finitis istis exercitiis audient Missam ad arbitrium Fratris Praefecti. Diebus Jovis, & Dominicis cujuslibet Hebdomadae Sacram Eucharistiam sument omnes Fratres in communi, & si inter Hebdomadam acciderit aliqua solemnitas festivitas, poterit communio anteverti, seu postponi feriae quintae, illam ad festivitatem transferendo.

§.2. Hora secunda pomeridiana omnes in Ecclesia congregati recitabunt Stationem SSmi Sacramenti, & post ejus venerationem legetur unum Capitulum ex Libro, cui titulus Contemptus Mundi, & deinde omnes ordinate procedent, Psalmum Miserere, recitantes usque ad valetudinarium principale, & hoc finito partim ad alia divertent ad verendum, & sternendum lectos Infirmorum, & Convalescentium.

§.3. Hora quarta cum dimidia post meridiem recitabitur Corona B. Virginis Dominae Nostrae Septem Misererum, & finietur cum examine conscientiae quadranti horae duraturo, & advesperascente die dato ad orationes campanae signo, habebitur una hora orationis mentalis, ad quam puncta dabit Frater Praefectus ex uno librorum, qui de hac agunt materia, & sunt P. Frater Ludovicus Granatenfis, P. Thomas de Villacastin, Falconius, aut alii, finemque impo-

nent actu contritionis.

§.4. Duodecima nocturna surgent omnes (exceptis illis, qui Superioris judicio legitime fuerint impediti), & simul in Ecclesia recitabunt Coronam B. Mariae Virginis cum Orationibus approbatis de Imitatione Passionis Jesu Christi, prout sunt in Diurno tenoris sequentis videlicet.

O Domine Jesu Christe, adoro te in Cruce pendentem, & coronam spineam in capite portantem: deprecor te, ut me tua Crux liberet ab Angelo percutiente. Amen.

Pater noster, Ave Maria.

O Domine Jesu Christe adoro te in Cruce vulneratum, felle, & aceto potatum: deprecor te, ut vulnera tua sint in remedium Animae meae. Amen.

Pater noster, Ave Maria.

O Domine Jesu Christe propter illam amaritudinem, quam pro me miserimo sustinivisti in Cruce: maxime in illa hora, quando Anima tua egressa est de benedicto corpore tuo: deprecor te, miserere Animae meae in egressu tuo, & perduc eam in vitam aeternam. Amen.

Pater noster, Ave Maria.

O Do-